

Koronaya Gelsen

– Kadir Koca · 20 Haziran 2020

KORONAYA GELSEN :)

Gördüm görelidir, şakülüm kaydı;
Ey! Tatlı dillim, inadın baydı.
Candan özge seven, gariban baydı;
Tez elden davula, zurnaya gelsen.

Gelemesen eğer, gurur kibirden;
Ölsem dahi ruhum, sorar kabirden
Gene kaşlarını, çatma ha birden;
Başın göğe erer, hizaya gelsen.

İster gözüm patlat, ister kafam kır
İster altın dile, istersen bakır
Sende de bende de, murat tamtakır;
İki cana günah, nizaya gelsen.

İlhamım kesildi, dize akıyor.
Denedim başkasın, kalbim takmıyor.
Hiciv yazsam kelim, sana çakmıyor;
Bir insaf edipte, rızaya gelsen.

Benden ırak gezer, isen sapıda
Beraber yutarız, bir gün hapıda
Ben mezardayken, sen de kapıda;
Kalacaksın canım, imzaya gelsen.

Bir gün öfkeme, verirsem ayar;
Dil güzellemeden, hicive kayar.
Daha gün görmemiş, beddua sayar;
Koronaya gelsen, belaya gelsen.

Böyle sır olunca, şaşırıyorum;
Kalemi sabırdan, taşıyorum.
Deveyi hendekten, aşırıyorum;
Sakar yoldan çıkıp, bir raya gelsen.

Çok çekersin diye verem demedim.
Kapını zorlayıp erem demedim.
Cayır cayır yandım Kerem demedim;
Nefsini bir tartıp, sığaya gelsen.

Hiç böyle belayla, olur mu şaka?
Elbet su yol bulur, bıraktık aka
Ben aşka susuzum, sen de ol saka;
Aşkın şarabıyla, çıraya gelsen.

Fazla mı isterim, telefon açsan;
Bir sürpriz yaparak, Aydın'a uçsan
Ben aşk kovalasam, sen güya kaçsan;
Bir zahmet ederek, buraya gelsen?

Geldiğinde evim ocak şenlenir.
Sevda türküleri, birlik dinlenir.
Edirne'den Van'a, bir aşk ünlenir;
Gönlümde kurduğum saraya gelsen.

Kaç bin dize oldu, say yaza yaza
Gene bahar döndü, kavuran yaza
Seveni taş sanıp, taparsın naza;
Aşığın usandı, bir aya gelsen.
20.06.2020 Kadir KOCA